

با بدی آنها باید بد بود ولی با خود آنها نه

شماره پرسش: ۷۱۴۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۱۱/۸ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام خدمت استاد در مقابل برخی رفتارهای بقیه دچار حالت درونی بدی می شوم. مثلا وقتی فخر می فروشند. از خودشان تعریف می کنند. از خوبی های زندگی شان تعریف می کنند. نمی دانم حسادت است یا نه. چون بدون این رفتارشان هیچ احساسی درونی بدی نسبت به آنها نداشتم و برایشان دعا می کنم. اما با دیدن این رفتار مغرورانه و فخرفروشی زده می شوم و ازشان فاصله می گیرم. و این دلزدگی و ناراحتی در دلم می ماند گاهی فکرم را مشغول می کند، مگر تغییری در رفتارشان ببینم. و هرچه متواضع تر باشند بیشتر دوستشان می دارم. دوست ندارم درونم به این خاطر به هم بریزد. احساس درست یا غلطی است؟ با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با بدی آنها باید بد بود ولی با خود آنها نه. اینها در جهت گیری کلی به دنبال خوبی هستند از این جهت صمیمانه به آنها بنگرید. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** بحث های شرح دعای مکارم الأخلاق اگر دنبال کنید کمک می کند. موفق باشید